

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 224.194 van 28 juni 2013
in de zaak A. 208.327/IX-7970**

In zake : Christian LEYBAERT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Joris De Smet
kantoor houdend te 1180 Brussel
Winston Churchilllaan 118b
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Binnenlandse Zaken
die woonplaats kiest bij
de federale politie DGS/DSJ
gevestigd te 1050 Brussel
Fritz Toussaintstraat 8

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 25 maart 2013, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de directeur-generaal van de Federale Gerechtelijke Politie (FGP) van 24 januari 2013 waarbij aan Christian Leybaert de tuchtstraf van de blaam wordt opgelegd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 juni 2013.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Marie Meganck, die loco advocaat Joris De Smet verschijnt voor de verzoeker, en adviseur Kirsten Peeters, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is gerechtelijk commissaris bij de FGP Brussel.

Hij was tot 15 december 2011 tewerkgesteld bij de Computer Crime Unit (CCU), waarna hij werd overgeplaatst naar de dienst OA9/drugs.

3.2. Tijdens een planningsgesprek van 30 april 2012 stemt de verzoeker ermee in om als “junior” deel te nemen aan een zes maanden durende stage, maar geeft hij tevens aan dat hij zich wenst te onthouden van deelname aan de test, opgelegd ingevolge de implementatie van het globaal ontwikkelingsplan in de schoot van de FGP Brussel. Ter gelegenheid van dat planningsgesprek verklaart de verzoeker zich akkoord met de volgende individuele doelstelling: “Als beginnende rechercheur binnen de materie ‘drugs’ met het oog op integratie binnen de OA9, actief deelnemen aan een interne stage van minimum 6 maand, een belangrijk onderdeel van het kennismanagement in onze eenheid, opgelegd

ingevolge de implementatie van het globaal ontwikkelingsplan in de schoot van FGP Brussel”.

3.3. Met een nota van 31 mei 2012 wordt de verzoeker uitgenodigd om deel te nemen aan het “praktisch examen/einde stage FGP Brussel” op 17 en 18 september 2012. Op deze uitnodiging wordt vermeld: “Aanwezigheid van alle stagiairs [...] wordt vereist!”.

3.4. Op 28 september 2012 stelt de gerechtelijk directeur *ad interim* van de FGP Brussel een informatieverlag op omdat de verzoeker niet heeft deelgenomen aan de testen die op 17 september 2012 werden georganiseerd, maar die dag gewoon dienstprestaties heeft geleverd.

Op 21 november 2012 volgt een aanvullend informatieverlag omdat de verzoeker een parkeerovertreding heeft begaan bij het gebouw van de FGP Brussel.

3.5. Op 10 december 2012 stelt de directeur-generaal *ad interim* van de FGP een inleidend verslag op ten laste van de verzoeker waarin hij voorstelt aan de verzoeker omwille van het bewust niet deelnemen aan de evaluatie van de kennisoverdracht naar aanleiding van zijn overgang van de CCU naar de OA9/drugs en omwille van het niet naleven van het parkeerreglement van het gebouw van de FGP Brussel, de lichte tuchtstraf van de blaam op te leggen.

3.6. De verzoeker wordt uitgenodigd om op 22 januari 2013 te worden gehoord, maar hij antwoordt op 18 januari 2013 dat hij niet aanwezig zal kunnen zijn aangezien hij wegens ziekte afwezig is tot 17 februari 2013.

3.7. De raadsman van de verzoeker dient met een e-mailbericht van 24 januari 2013 een verweerschrift in.

3.8. Op 24 januari 2013 beslist de directeur-generaal *ad interim* van de FGP om aan de verzoeker, op grond van de in het inleidend verslag vermelde feiten, de lichte tuchtstraf van de blaam op te leggen.

Dit is de bestreden beslissing.

Ze steunt in het bijzonder op de volgende overwegingen:

“[...]

Overwegende dat de betwistingen van de verdediging m.b.t. de ‘overplaatsing’ van CP Christian Leybaert niet pertinent zijn in het raam van deze tuchtprocedure;

Overwegende dat de beschouwingen van de verdediging m.b.t. de stage, getoetst moeten worden aan het planningsgesprek dat plaatsvond op 30-04-2012 tussen CP Christian Leybaert en zijn evaluator;

Overwegende dat tijdens dit planningsgesprek [...] het volgende werd geformaliseerd m.b.t. de operationele doelstellingen:

‘Als beginnende onderzoeker binnen de materie ‘drugs’ met het oog op de integratie binnen de OA9, actief deelnemen aan een interne stage van minimum 6 maand, een belangrijk onderdeel van het kennismanagement in onze eenheid, opgelegd ingevolge de implementatie van het globaal ontwikkelingsplan in de schoot van de FGP Brussel ...’;

Overwegende dat CP Christian Leybaert zich akkoord heeft verklaard met deze doelstelling, zonder enige beperking of andersluidende afspraak over de praktische modaliteiten van deze stage;

Overwegende dat CP Christian Leybaert bijgevolg ontegensprekelijk in de fout is gegaan door te weigeren zich te onderwerpen aan de evaluatie – die deel uitmaakt van het proces – na afloop van de stage;

Dat hij zodoende zowel zijn dienstverplichtingen niet is nagekomen als de waardigheid van zijn ambt – de voorbeeldfunctie als officier – in het gedrang heeft gebracht;

Overwegende dat de materialiteit van het tweede ten laste gelegd tuchtvergriep niet wordt betwist;

Dat hij zodoende zowel zijn dienstverplichtingen (het niet naleven van een intern reglement) niet is nagekomen als de waardigheid van zijn ambt (als officier die het voorwerp uitmaakt van een informatieverslag uitgaande van een andere dienst) in het gedrang heeft gebracht;

Dat geen verzachtende omstandigheden kunnen worden in overweging [...] genomen na onderzoek van het verweerschrift;

Aangezien dat de feiten vaststaan, dat ze u worden toegerekend en dat ze, krachtens de motivering uiteengezet in punt 4, een tuchtvergriep uitmaken;

Overwegende de graad van officier waarmee u bent bekleed en de daaraan verbonden voorbeeldfunctie;

Overwegende het blanco tuchtverleden;

Overwegende de evaluatie;

Overwegende dat een lichte tuchtstraf adequaat overkomt als formele afkeuring van de vastgestelde tekortkomingen; [...]”.

Deze beslissing wordt met een aangetekende brief van dezelfde datum aan de verzoeker betekend.

IV. Onderzoek van de vordering

4. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

5. De verzoeker zet het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat hij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing meent te kunnen lijden, als volgt uiteen:

“Verzoeker lijdt in het bijzonder moeilijk te herstellen schade aan naam, reputatie en aanzien:

- de bestreden beslissing houdt een tuchtstraf in die invloed heeft op de professionele carrière van verzoeker zonder dat aan verzoeker enige concrete disfunctie of negatieve beoordeling kan verweten worden;
- bij de omgeving van verzoeker wordt de indruk gewekt dat hij in de fout zou zijn gegaan. Deze indruk leeft niet alleen in het politiemilieu, maar ook bij de externe partners en de eigen persoonlijke relaties.

De bestreden beslissing heeft evenzeer een psychologische impact op verzoeker, aangezien hem onterecht zijn blanco tuchtverleden wordt ontnomen. Tot op heden heeft verzoeker immers een onbesproken en blanco tuchtverleden en hij wenst dit zo te houden.

Ook eventuele toekomstige beoordelingen door de hiërarchie zullen door deze opgelegde tuchtstraf, hoe licht ook, zeker beïnvloed worden.

Het moreel nadeel kan in principe weliswaar hersteld worden door een later komende vernietiging, maar het nadeel moet, zoals in casu, toch aangenomen worden indien er zich in hoofde van verzoeker bijzondere omstandigheden voordoen en de onwettigheid van de bestreden beslissing zoals in casu flagrant is.

De bijzondere omstandigheden verantwoorden een onmiddellijk optreden van de Raad van State (zie R.v.St. nr. 101.162, 26 november 2001, R.W. 2001-2002, 1062.), meer bepaald nu de bestreden beslissing overkomt als een blijk van vernedering, afkeuring of minachting (zie R.v.St., Beerens, nr. 102.712, 21 januari 2002, R.W. 2001-2002, 1609, noot I. Opdebeek), manifest onwettig is en onherstelbare schade met zich meebrengt”.

6. De verwerende partij antwoordt in haar nota dat het aangevoerde nadeel louter hypothetisch is en door geen enkel concreet element wordt gestaafd. Zo worden volgens haar de (negatieve) invloed van de bestreden beslissing op de professionele carrière van de verzoeker en de eventuele psychologische impact van deze beslissing niet aangetoond en brengt de verzoeker geen bijzondere omstandigheden aan die een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden. Zij wijst erop dat de vermelding van een lichte tuchtstraf na verloop van twee jaar uit het persoonlijk dossier van het betrokken personeelslid wordt verwijderd. Met verwijzing naar rechtspraak van de Raad van State laat de verwerende partij ten slotte gelden dat een moreel nadeel wordt hersteld door de morele genoegdoening die een vernietigingsarrest verschaft.

Beoordeling

7. De verzoeker voert vooreerst aan dat hij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel lijdt op het vlak van zijn “naam, reputatie en aanzien”, niet alleen binnen de politie, maar ook ten aanzien van externe partners en persoonlijke relaties.

Het is voorzeker juist dat iedere tuchtsanctie een morele afkeuring inhoudt die een negatieve weerslag kan hebben op de eer en de reputatie van de betrokkene binnen zijn werkomgeving en mogelijk zelfs daarbuiten. Dit betekent evenwel niet dat dit nadeel bij elke tuchtstraf ernstig en moeilijk te

herstellen kan worden genoemd. Of zulks het geval is, is vooral afhankelijk van de zwaarte van de opgelegde tuchtsanctie. Waar een ernstig en moeilijk te herstellen moreel nadeel in beginsel aanwezig kan worden geacht in het geval van zware tuchtsancties zoals de afzetting en het ontslag van ambtswege, is dit verre van vanzelfsprekend in het geval van lichte tuchtstraffen zoals de blaam. Integendeel, behoudens bijzondere omstandigheden, kan niet worden aangenomen dat de tuchtstraf van de blaam op het vlak van de aantasting van de eer en de reputatie van de betrokkene een ernstig nadeel berokkent dat niet zou kunnen worden goedge maakt door een eventueel vernietigingsarrest.

De verzoeker stelt evenwel dat die bijzondere omstandigheden in zijn geval gelegen zijn in de flagrante onwettigheid van de bestreden beslissing en in de omstandigheid dat deze beslissing overkomt als een blijk van vernedering, afkeuring of minachting. Hij kan daarin evenwel niet worden bijge vallen. Met de beweerde “flagrante onwettigheid” van de bestreden beslissing lijkt de verzoeker te verwijzen naar de ernst van de aangevoerde middelen, maar het vereiste dat de verzoeker moet aantonen ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te kunnen lijden enerzijds en het vereiste dat de verzoeker ernstige middelen moet aanvoeren anderzijds, zijn twee van elkaar te onderscheiden schorsingsvoorwaarden die beide dienen te zijn vervuld en in principe afzonderlijk dienen te worden beoordeeld. De verzoeker preciseert niet welk van de aangevoerde middelen een zodanig manifeste onwettigheid aantoont dat het, uitzonderlijk, toch bij de beoordeling van het aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou kunnen worden betrokken.

In de bestreden beslissing kan voorts niets vernederends en geen blijk van minachting worden gelezen. Wel houdt deze beslissing een morele afkeuring in van het gedrag van de verzoeker, maar deze is niet van aard dat ze niet door een eventueel vernietigingsarrest zou kunnen worden goedge maakt.

8. De verzoeker voert tevens aan dat de bestreden beslissing een psychologische impact op hem heeft, omdat hem onterecht zijn blanco

tuchtverleden wordt ontnomen. Hij brengt evenwel geen concreet en gestaafd gegeven aan waaruit blijkt welke die impact is en hoe zwaar hij weegt.

9. Ten slotte stelt de verzoeker dat hij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel lijdt doordat de bestreden beslissing invloed heeft op zijn professionele carrière en “eventuele” toekomstige beoordelingen door de hiërarchie zeker zullen worden beïnvloed door de opgelegde tuchtstraf.

Hiertegen moet evenzeer worden ingebracht dat de verzoeker geen enkel concreet en gestaafd gegeven aanbrengt met betrekking tot de invloed van de bestreden beslissing op zijn professionele carrière en de beoordelingen die hem zouden te wachten staan. Voorts is de zogenaamd “zekere” beïnvloeding van deze beoordelingen door de hem opgelegde tuchtstraf een loutere bewering.

10. Uit wat voorafgaat volgt dat de verzoeker niet aantoonde ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te kunnen lijden.

Derhalve is alvast niet voldaan aan één van de bij artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwierpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 28 juni 2013,
door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Bert Thys,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Bert Thys